

Graag speciale aandacht voor de positie van de sociaal ontwikkelbedrijven en hun medewerkers die vallen onder de cao Sociale Werkvoorziening en de cao Aan de Slag. Het doel van het wetsvoorstel is o.a. het creëren van een betere verhouding tussen het aantal vaste en flexibele banen en ervoor te zorgen dat mensen voldoende werk- en inkomenszekerheid hebben. De medewerkers die in dienst zijn bij de sociaal ontwikkelbedrijven hebben geen flexibele banen (hoogstens een contract voor bepaalde tijd dat na geschiktheid wordt omgezet in een contract voor onbepaalde tijd) en een inkomen dat is vastgelegd in hun cao.

Indien voor deze medewerkers een gelijkwaardig arbeidsvoorwaardenpakket gaat gelden als bij de inlener dan zijn er tal van ongewenste gevolgen. In de bijdrage van Cedris inzake deze internetconsultatie zijn deze gevolgen uitgebreid beschreven. Om niet in herhaling te vallen wil ik daar naar verwijzen. Kort samengevat waren er goede redenen om in artikel 8a Waadi een uitzondering voor de sector te maken. Deze redenen zijn onverkort van toepassing. Ik pleit er daarom voor deze uitzondering te behouden en ook te laten gelden voor artikel 8 Waadi.

Ook is de termijn van 5 jaar voor deze doelgroep veel te lang. Het komt voor dat werknemers met een indicatie beschut nog niet in staat blijken om aan de verplichtingen van een arbeidsovereenkomst te voldoen. Wij verlengen het dienstverband dan uiteindelijk niet, maar niet uitgesloten is dat na tijdsverloop en o.a. training kans bestaat op een succesvoller verloop. Een herkansing met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd is nu al mogelijk na 6 maanden. Een vast dienstverband is onder dergelijke omstandigheden een groot risico voor de werkgever.

Ik pleit er dan ook voor om de groep mensen met een beschut indicatie (uit de Participatiewet), net als scholieren en studenten, uit te sluiten van de termijn van 5 jaar, zodat ze een reëlere kans krijgen op een structurele baan middels proberen, oefenen, etc

Ook vraag ik uw aandacht voor de positie van de babsen. Binnen de meeste gemeenten staat vrijheid voorop, zowel qua beschikbaarheid van de babsen als voor de keuze van de bruidsparen. Dit inkaderen in ongewenste verplichte beschikbaarheid van de babs, met minder keuzevrijheid voor de bruidsparen, is niet in het belang van deze werknemer die niet als reguliere werknemer aan te merken is. Het wetsvoorstel schiet hiermee haar doel voorbij.

In het algemeen geldt dat het wetsvoorstel geen ruimte biedt voor gewenste flexibiliteit van werkgevers en werknemers. Ik denk b.v. aan AOW-ers die niet afhankelijk zijn van hun baan, hun vrijheid koesteren maar graag af en toe willen bijspringen. Of mensen met een baan die ook wel eens elders inspringen.